

διά της τὰ ἀπαγορευμένα ἐπαδόντα, ἂν ἔκανε ἔξαφνα τὴν ἐμφάνει της ἢ θεία μου. Μὰ δὲν ἐρχόταν ποτέ, γιατί τὴν ὥρα ἐκείνη ἔκανε μουσική με τὴν ἐξαδέλφη μου, ἐνῶ ὁ θεῖος μου δίδασκε μαθηματικά στὸν ἐξαδέλφῳ μου.

Τέλος, ἡ μητέρα μου μὰς ἀνήγγειλε τὴν ἀφιξί της. Ἐρχόταν γιὰ νὰ με πάρη καὶ νὰ με πᾶρη στὸ μοναστήρι. Ἀμέσως ἄρχισαν ἡ προετοιμασίες γιὰ τὴν ἀναχώρησί μου.

Ἡ ἐξαδέλφη μου, ἡ ὁποία λάτρευε τὰ κεντήματα, ἄρχισε νὰ μοῦ μαρκάρη με κόκκινο νήμα ὅλα μου τὰ ρούχα με τ' ἀρχαῖα Σ. Μ. Ὁ θεῖος μου μοῦ χάρισε ἕνα ἀσημένιο σερβίτιο γιὰ νὰ τὸ χρησιμοποιῶ στὸ μοναστήρι. Ἡ φτωχὴ Μαρία μοῦ χάρισε ἕνα χοντρό κωσῶλ γιὰ τὸ χεῖμόν μου, πὸν μέρους τῶρα τὸ ἔπλεξε κρυφά. Τέλος, ἡ θεία μου μοῦ πέρασε στὸ λαμπὸ μου ἕνα χρυσοῦ σταυρὸ.

Ἔτσι, ὅταν ἔφτασε ὁ πατέρας με τὴ μητέρα μου, ὅλα ἦσαν ἔτοιμα. Ὁ θεῖος μου παρέθεσε τότε ἕν' ἀποχωρευτήριο γεῦμα, στὸ ὁποῖο, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ἦσαν προσκαλεσμένοι δύο φίλοι τῆς μητέρας μου, ἡ θεία μου Ροζίνα καὶ τέσσερες ἄλλοι συγγενεῖς.

Βλέποντας ὅλες αὐτὲς τῆς φασαρῖες πού γινόντουσαν γιὰ μένα, ἄρχισα νὰ θεωρῶ τὸν ἑαυτὸ μου ὡς σπουδαῖο ὑποκείμενο. Στὸ τραπέζι ὅλοι μιλοῦσαν γιὰ μένα. Ὁ θεῖος μου χάριδε τὰ μαλλιά μου καὶ ἡ ἐξαδέλφη μου μοῦστρελε φιλήματα ἀπὸ τὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ τραπέζιου.

Ἐξαφνα ἡ μουσικὴ φωνὴ τοῦ πατέρα μου μ' ἔκανε νὰ γυριστὸ τὸ κεφάλι μου πρὸς αὐτόν.

— Ἄκουσε, μοῦ εἶπε, ἂν εἶσαι φρόνημ στὸ μοναστήρι, θὰ σὲ πάρω ἔπειτ' ἀπὸ τέσσερα χρόνια καὶ θὰ πάμε μαζί μουρῶν, πολὺ μακριά, νὰ κάνουμε ὠραία ταξίδια....

— Ὡ! θὰ εἶμαι πολὺ φρόνημ!... φώναξα τότε ἐγώ. Θὰ εἶμαι φρόνημ, σάν τὴ θεία Ἐρίττα! (τὴν κ. Φόρ).

Ὅλοι ἔσκασαν τότε τὸ πνεῦμα. Μετὰ τὸ γεῦμα, ἐπειδὴ ὁ καιρὸς ἦταν καλός, σκορπιστήκαμε στὸ πάρκο. Ὁ πατέρας μου με πήρε τότε κοντά του καὶ μοῦ μίλησε γιὰ πράγματα σπουδαῖα, γιὰ πράγματα θλιβερά, πὸν τ' ἄκουγα πρώτη φορὰ καὶ πὸν παρὰ τὴ νεαρή μου ἡλικία, μ' ἔκαναν νὰ κλαίω....

Καθόταν σ' ἕνα πέτρινο πάγκο καὶ με κρατοῦσε ἔπάνω στὰ γόνατά του. Με τὸ κεφάλι μου ἀνομιμπισμένο στὸ στήθος του, τὸν ἄκουγα κ' ἔκλαιγα σιωπηλά.

Ὁ φτωχὸς μου πατέρας! Ἀλλοίμονο! ἦταν ἡ τελευταία φορὰ πὸν τὸν ἔβλεπα!... Δὲν θὰ τὸν ξαναβλέπα ποτέ, ποτέ πια....

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνείχεια.

ΑΝΤΑΜΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΠΕΡΙ ΕΠΕΝΔΥΣΙΣ...

Ποῦ τόβρες τόσο λούσο, τέτιο ντύσμο τὸ βράδου στὴν Ἀνάστασι, ρε Φρίνη!... τὴ γούνα, τὸ τσαντάκι τὸ ἐπίσημο, τὰ γάντια Ἀρτανάιν καὶ τὸ λουστρίνι; Τώρα πὸν γενικόως ἐφαλιώσαμε καὶ τρώμε μόνο ἐλιά, πὸν πάει γόνα, τώρα πὸν τὸ «χρυσὸ κανόνια» ἀρτίσαμε καὶ πήραμε στὸ χέρι τὴν... κ α ν ὄ ν α, πὸν τόβρες τὸ συνάλλαγμα καὶ ντύθρες, πὸν τόβρες τὰ λεφτά με τέτοιους φόρους ἢ τὴν Ἐκδοτικὴ τάχα μιμήθρες κ' ἔχεις καὶ σὺ τοὺς ἄ δ η λ ο ὺ ς σου π ὀ ρ ο ὺ ς; Ἡ γιὰ στραβὸ με παίρνεις καὶ στοχάζεσαι, πὸς δὲν καταλαβαῖνο τὴ ζωὴ σου, τὸ ὅτι στὴν Ἐλευθέρια συνλλάξεσαι καὶ βιάζεσαι γιὰ τὴν ἔ π ἔ ν δ υ σ ῖ σου....

Ο ΑΓΓΕΛΗΣ

Ο ΑΜΑΡΤΩΛΟΣ

Τὸν δέρνει κοῖμα μουσικὸ καὶ πάει στὸν πνευματικὸ. Με σταυρωμένα, στὸ κελλί, μωταῖνε, τὰ χέρια καὶ μωλεῖ. — Νὰ μεταλάβω ἦρθα, πασά, ἀλλὰ τὸ κοῖμα με χιτωά. — Κ' ἕνα δὲν εἶνε μήτε δύο... — Μολόγησέ τα καὶ θὰ διῶ. — Μεθῶ καὶ γίνουμαι στουπιά. — Ἀμάρτημα εἶνε καὶ ντροπή. — Πρωτοῦ νὰ μωῦ μωσ' στὸ κελλί, πῆρ' ἀπ' τὰ χεῖματα τῆς φιλι κ' ἔνοιωσα μέσα στὴν ψυχὴ. νὰ ζῶ, θαρροεῖς, ἀπ' τὴν ἀρχή... — Μιά κ' ἔχεις τώρα γεννηθεῖ, δὲν ἔχεις κοῖματα μαθές.... — Γιὰ τὴ Μετάλημ, τί λές; — Μ' αὐτὴ τὴν πῆρες πῶν νὰ ρθῆς....

Χ. ΑΛΕΞΑΝΤΡΙΝΟΣ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— Σύμφωνα με μιά τελευταία στατιστική, κατά τὸν περασμένο χρόνον τὰ θύματα τῶν αὐτοκνητιστικῶν δυστυχημάτων στὴ Νέα Ὑόρκη ἀνῆλθον σὲ 8.223!

— Οἱ Παταγῶνες θάβουν τοὺς νεκροὺς τῶν καθισμένων μέσ' στὸν τάφο τους, τὸν ὁποῖο σκάβουν στὰ ὑπόγεια τῶν σπιτιῶν τους. Κάθε πρῶτὸ δέ, ἐπὶ ἕνα χρόνο, ἡ οἰκογένεια τοῦ νεκροῦ μαζεύεται γύρω ἀπὸ τὸν τάφο του καὶ τὸν κλαίει μ' ἀσυγκράτητους θρήνους καὶ ζοπετοὺς!

— Οἱ Ἀραζανοὶ συνηθίζουν ν' ἀνάβουν κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ χειμῶνα φωτιὰ γύρω ἀπὸ τοὺς τάφους... γιὰ νὰ ζεσταίνονται ἢ ψυχθῶν τὸν πεθαμένον ὀστέον των!

— Ἀπὸ ὅλα τὰ ζῶα, ἔχουν βαρύτερο ἐγκέφαλο καὶ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο ἀκόμα, ὁ ἐλέφας καὶ ἡ φάλαινα.

— Ἡ ἔχιδες δὲν κλείνουν ποτέ τὰ μάτια τους, οὔτε ὅταν κοινοῦνται, οὔτε ὅταν φοβήσων καὶ τοῦτο, γιατί δὲν ἔχουν βλεφαρίδες.

— Ἡ περισσότερες σεισμικεῖς δονήσεις σημεῖονται κάθε χρόνο στὸ Μεξικό.

— Τὸ μεγαλύτερο κυλινδρῶ πωστήριον κατασκευαστήρισε τελευταία σ' ἕνα ἐργοστάσιον τῆς Βαυαρικῆς πόλεως Ἄουξβουργκ.

— Τὸ ζωλοσσιαῖο αὐτὸ μηχανήματα παίρνει εἰκοσιπέντε ρόλους χωρτοῦ καὶ πῶναι 250.000 ἀντίτυπα δεκαεξαεπίδου ἐφημερίδος τὴν ὥρα. Ζυγίσει 235.000 κιλά καὶ ἔχει μήκος 42 μέτρων καὶ ὕψος 35 μ.

— Ἡ τελωνοφυλακὴ τοῦ Ὄσλο —τῆς πρωτεύουσῆς τῆς Νορβηγίας— ἀποτελεῖται μονάχα ἀπὸ σκύλους.

— Ὁρισμένοι ἠθοποιοὶ τοῦ Κινηματογράφου πὸν παίρνουν σὲ περιπετειώδη ρόλη, πληρώνονται πολὺ ἀκριβὰ γιὰ νὰ «γυρῶσων» ὀρισμένους σκηνεῖς. Ἄκουστε ἕνα σχετικὸ τιμοκατάλογο τῆς Κινηματογραφικῆς Ἐταιρείας «Γκόλντνιου—Μετρό»:

— Γιὰ νὰ δεχθῆ ἕνα ἠθοποιὸς νὰ καὶ στὸν ἀέρα τὸ ἀεροπλάνο ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἐπαβαίνει, θὰ λάβῃ 2.500 δολλάρια.

— Γιὰ νὰ περάσῃ ἀπὸ ἕνα ἀεροπλάνο στὸ ἄλλο, ἐνῶ διὰ ἀεροπλάνο πετοῦν στὰ ὕψη θὰ πάρῃ 1.000 δολλάρια.

— Ὅταν διὰ ἠθοποιοὶ τσαζώνονται πάνω στὴ φτεροῦγα ἑνὸς ἀεροπλάνου πὸν πετάει, παίρνει ὁ καθένας ἀπὸ 500 δολλάρια.

— Ὅποιος δεχθεῖ νὰ πέσῃ με ἀλεξιπτωτο ἀπὸ ἕνα ἀεροπλάνο, παίρνει 300 δολλάρια.

— Ὁ ἠθοποιὸς πὸν θὰ συγκατατεθῆ νὰ μείνῃ μέσα στὸ ἀεροπλάνο, τὸ ὁποῖο θὰ συντριβῆ κατὰ τὴν πτώσι του, παίρνει 1.500 δολλάρια.

— Ὅταν συγχροῦνται διὰ αὐτοκνημητα, κάθε σωφερὸ ἠθοποιὸς παίρνει 200 δολλάρια.

— Ὁ ἠθοποιὸς πὸν θὰ πηδήσῃ ἀπὸ ἕνα ἀεροπλάνο σ' ἕνα τραῖνο πὸν τρέχει, πληρώνεται 300 δολλάρια.

— Ἐννοεῖται, ὅτι ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἀρρανεῖς ἦρωες τοῦ Κινηματογράφου εἶνε ἀσφαλισμένοι σὲ διάφορες Ἀσφαλιστικεῖς Ἐταιρεῖες με ζωλοσσιαῖα ποσά.

— Ὁ Ἀμερικανὸς δόκτωρ Τζέιμς Φίλντενς ἔκαμε πὸν ἡμερῶν πειράματα στὸ Ζωολογικὸ Μουσεῖο τοῦ Ἄγ. Φραγκίσκου, με τὰ ὁποῖα ἀπέδειξε ὅτι μορφεῖ νὰ ὑπνοτιζῆ ὄχι μόνο κάθε ἡμερὸ ζῶο, ἀλλὰ κ' αὐτὰ τὰ ἄγρια ἀκόμα, καθὼς ἐπίσης καὶ κροκοδείλους, φάλαινας, φεῖδα, κλπ.

— Ἀνακαλύφθηκε τελευταία στὴ Γερμανία ἕνα νέο εἶδος σωμανδρου, με τὸ ὁποῖο οἱ δῦνα μποροῦν νὰ κατεβοῦν σὲ βάθος 350 μέτρων ἐντὸς τῆς θαλάσσης.

— Οἱ Ἰθαγενεῖς τῆς Ἰνδοκίνας συνηθίζουν κατὰ ἕνα πολὺ πρωτότυπο τρόπο νὰ παίρνουν τὸ διαζύγιό τους.

— Ὅταν δηλαδὴ οἱ διὰ σῆχυροι ἀποφασίσων νὰ χωρισθῶν, πηγαίνων κ' ἀγοράζων διὰ μικρὰ κεφάλι τοῦ ἰδίου πάχους καὶ ὕψους.

— Γυρίζων ὑστερα σπῆτι τους, κλείνονται μέσα σ' ἕνα δομάτιο, κάθονται σταυροπόδι στὸ πάτωμα κ' ἀνάβουν ταυτοχρόνως τὰ κερά τους, τὰ ὁποῖα εἶνε μπροστά τους, κολλημένα στὸ πάτωμα.

— Ὅποιον, ἀπὸ τοὺς διὰ σῆχόνους, σβύσει πρῶτο τὸ κεφί, εἶνε ὑποχρεωμένος, σύμφωνα με τὸ ἔθιμο τοῦ τόπου των, νὰ ἐγκαταλείψῃ ἀμέσως τὴ σῆχυρικὴ στέγη, χωρὶς νὰ πάρῃ τίποτε μαζί του.

— Ἡ Ἀλάσκα ἔξαγει κάθε χρόνο στὴν Εὐρώπη 125—150.000 τόνους σολωμοῦ.

— Ἡ ἀρχαιότερη πόλις τῆς Πρωσσίας εἶνε τὸ Μαρξένβουργκ, τὸ ὁποῖο χτίστηκε τὸ 1230.

— Ὅταν παντρεύονται οἱ Βεγγαλέζοι, ἀγοράζων τῆς γυναῖκες των, δίνοντας ὀλίγα δέματα ἀγρίων ζώων.